

Uit de reeks Credit Management Tools

Een beknopte **gids** voor
bonding

zowel bij bank als verzekeraar

Uit de reeks Credit Management Tools
Een beknopte **gids** voor **bonding**
Theoretische principes en praktijkgetuigenissen

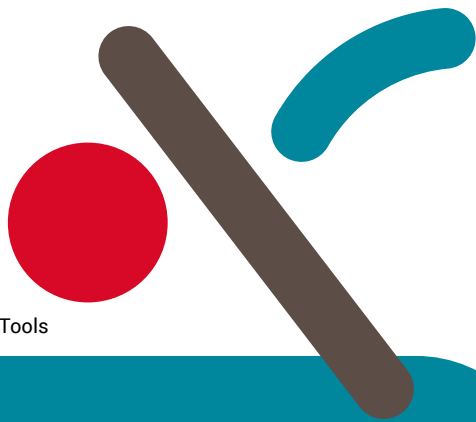
Auteur Paul Becue
(Invisible Financing, www.invisible-financing.be)

Interviewees Ilse Colpaert
Nathalie De Decker
Bart Popelier
Elke Toye

Eindredacteur Ortwin Volcke

©2022, CRiON
www.criion.com
Uitgegeven in eigen beheer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Uit de reeks Credit Management Tools

Een beknopte **gids** voor
bonding
zowel bij bank als verzekeraar

Hoe lees ik deze praktijkgids?

Deel I schetst de theorie van de credit management tool die we u in deze gids toelichten. U vindt er definities en leert er over juridische aspecten.

In deel II leest u praktijkgetuigenissen. U leert er hoe credit managers, productaanbieders en anderen het voorwerp van deze gids in de praktijk toepassen.

Deel III raakt andere aspecten aan, zoals de impact van Bazel III en/of een vergelijking van de credit management tool die in deze gids wordt toegelicht, met andere.

Inhoudstafel

Inleiding tot de reeks	13
Voorwoord	15
I. Theorie	17
Hoofdstuk I. Verwarring in terminologie	18
Hoofdstuk II. Definitie en andere kenmerken	19
1. Definitie	19
2. Verzekering	22
2.1. Privékredietverzekering	22
2.2. Publieke kredietverzekering	22
3. Rechtstreekse en onrechtstreekse bonding	24
3.1. Borgtochtverzekering	24
3.2. Bankgarantie	24
3.2.1. Directe bankgarantiestructuur	25
3.2.2. Indirecte bankgarantiestructuur	27
4. Persoonlijke zekerheid	28
5. Vertrouwenskarakter	29
5.1. 'intuitu personae'	29
5.2. Handtekeningkrediet	29
Hoofdstuk III. De borgtocht en de autonome garantie	30
1. Borgtocht	30
2. Autonome garanties	31
3. Uniforme regels	33
3.1. Bankgarantie	33
3.1.1. ICC	33
3.1.2. Verenigde Naties	34
3.2. Borgtochtverzekering	35
3.2.1. Quid met de verzekeraars?	35
3.2.2. Vermijden van de negatieve impact op de financiële situatie	35
3.2.3. Realisatie	36
4. Voorwaardelijke en onvoorwaardelijke garanties	37
4.1. Onderscheid	37
4.2. Tussencategorie	38
5. Standby Letter of Credit (L/C)	39
Hoofdstuk IV. Diverse producten	40
1. Borgtochtverzekering: een modaliteit van de kredietverzekering	40
2. Algemeen: de contractuele bonds of handelsgaranties	41
2.1. De Bid Bond, of inschrijvingsgarantie	41
2.2. De Advance Payment Bond, of vooruitbetalingsgarantie	42

2.3. De Performance Bond, of uitvoeringsgarantie	42
2.4. De Retention Money Bond, of inhoudingsgarantie	43
2.5. De warranty bond	43
2.6. De maintenance bond, of onderhoudsgarantie	43
2.7. Garantie voor ontbrekende cognossementen	43
2.8. Huurgarantie/huurborgstelling	44
2.9. Synthese voornaamste contractuele garanties	44
3. Algemeen: de wettelijke garanties	46
3.1. Diverse soorten	46
3.1.1. Bonds voor douane en accijnzen	46
3.1.2. Taks-bonds	46
3.1.3. Licentie- of vergunning-bonds	46
3.1.4. Milieu-bonds	47
3.1.5. Regulering-bonds van de Europese Unie	47
3.1.6. Hout(verkoop)-bonds	47
3.2. Voorbeelden in de Belgische wetgeving	48
3.2.1. Art. 601 Burgerlijk Wetboek	48
3.2.2. Art. 286 e.v. Algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen	48
3.2.3. Art. 12 Wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen (Wet Breyne)	49
3.2.4. Art. 25-32 (afdeling 3: financiële garanties) Koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten	50
3.2.5. Art. 17 Koninklijk besluit van 22 mei 2014 betreffende het goederenvervoer over de weg	50
3.2.6. Art. 5.2.4.7.1 Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 (en daarop volgende wijzigingen) houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaem II)	50
3.2.7. Art. 5 Koninklijk besluit van 18 juli 1975 tot instelling van de vergunning van vervoercommissienair	51
4. Twee speciale vormen van borgtochtverzekering	51
4.1. Fidelity	51
4.1.1. Principe	51
4.1.2. Klassieke toepassing bij de verzekeraars	53
Hoofdstuk V. Operationele en technische aspecten	56
1. Bonding faciliteit	56
1.1. Borgtochtverzekeraar	56
1.2. Bank	57
2. Duur van de <i>bonds</i>	57
4. Automatisatie: voorbeeld borgtochtverzekering	58
5. Bond-brieven	60
6. Wijziging of verlenging	61

7.	Premie/commissie	61
	7.1. Borgtochtverzekering	61
	7.2. Bank	62
8.	Opeising	62
Hoofdstuk VI. Risicoaspecten		64
1.	Specifieke risico's en problemen (vnl. bij garanties)	64
	1.1. Opgelegde teksten	64
	1.2. Geen verweer: abstract karakter garantie	65
	1.3. Vervaldag	66
	1.4. Recht	66
	1.5. Waarborgen	67
	1.5.1. Borgtochtverzekeraar	67
	1.5.2. Bank	67
2.	Opties om het risico te beperken	68
	2.1. Tips	68
	2.2. Zekerheden en covenants	69
Hoofdstuk VII. Belang van bonding		70
1.	Wie vraagt een bankgarantie/borgtochtverzekering aan?	70
2.	Economische rol bonding	70
	2.1. Bonds in het algemeen	70
	2.2. Specifiek bij borgtochtverzekering	72
Hoofdstuk VIII. De markttoestand		73
1.	De markt en de maatschappijen	73
	1.1. De wereld	73
	1.2. Tegenstelling Verenigde Staten – Europa (wetgeving)	75
2.	België	76

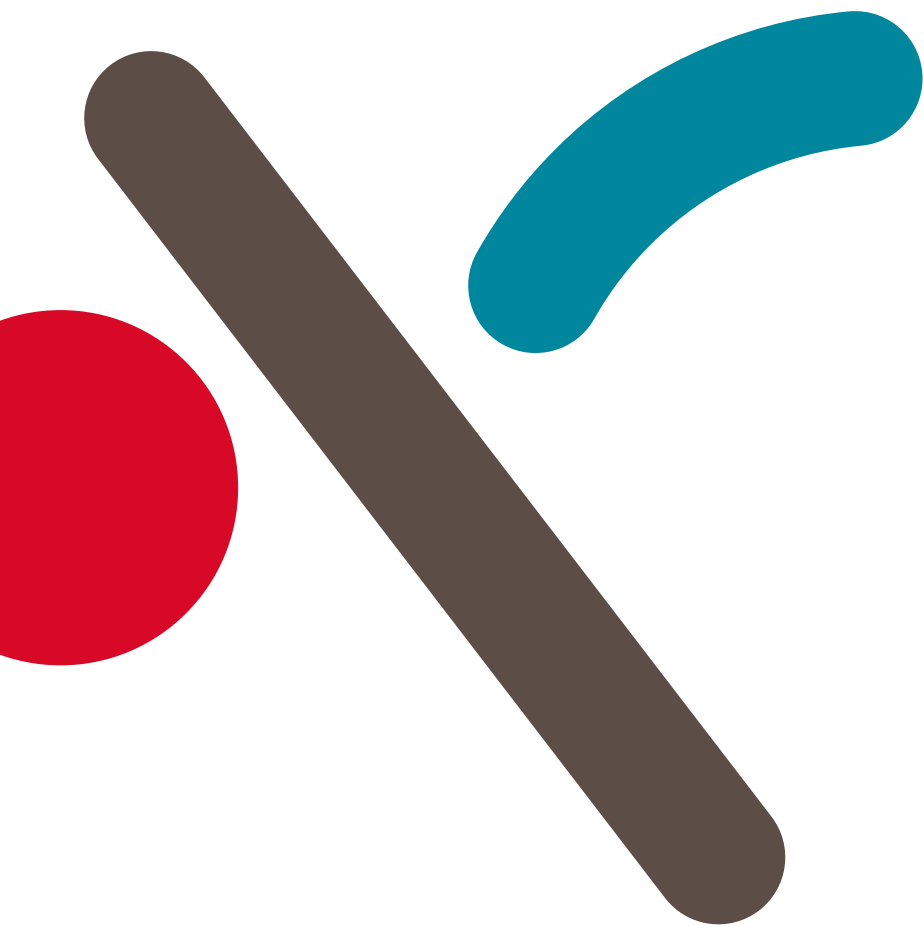
II. Praktijkgetuigenissen **79**

1.	Interview met Bart Popelier en Elke Toye, Finance & Administration Manager resp. Global Finance Manager bij Vyncke Clean Energy Technology	80
2.	Interview met Nathalie De Decker, Country Manager bij Atradius voor Bonding Belgium & Luxembourg	92
3.	Interview met Ilse Colpaert, bedrijfsjuriste bij ING	109

III. Andere aspecten

123

Hoofdstuk I. Bazel III	124
1. Buitenbalansproduct voor minimum 50 %	124
1.1. Twee berekeningsmethoden	124
1.2. Standaardmethode	125
1.3. De methode gebaseerd op de interne rating (IRB)	125
2. Nieuwe regels Bazel III	126
2.1. Liquiditeitsratio's	126
2.2. Hefboomratio	126
Hoofdstuk II. Vergelijking tussen diverse soortgelijke producten	128
1. Garantie en documentair krediet	128
2. Standby L/C en borgtochtverzekering	129
3. Borgtocht en borgtochtverzekering	129
4. Borgtochtverzekering en kredietverzekering	130
4.1. Type product	132
4.2. Aantal partijen	132
4.3. Verzekerd belang	132
4.4. Doel van de dekking	133
4.5. Commerciële relatie met de debiteur	133
4.6. Globaliteit	134
4.7. Dekkingspercentage	134
4.8. Use factor	134
4.9. Hoogte van de bedragen	135
4.10. Termijn	135
4.11. Engagement van de verzekeraar	136
4.12. Duurtijd	136
4.13. Opzeggingsrecht	137
4.14. Premie/commissie	137
4.15. Verhaal	138
4.16. Mededelingen Europese Commissie	138
4.16.1. Principe: scheiding actieterrein publieke en privékredietverzekering	138
4.16.2. Niet relevant bij borgtochtverzekering	140
4.17. Verzekeringstaks	140
Afkortingen	142
Bibliografie	144

Inleiding tot de reeks

Credit Management Tools

Creëer financiële ruimte door optimalisering van uw debiteurenbeheer

Bedrijven kopen scherp aan en verkopen met maximale winst. Echter 2 tot 5% van alle facturen worden nooit voldaan. Méér dan de helft van de faillissementen ontstaat zelfs door slecht debiteurenbeheer. Credit management is dan ook erg belangrijk. In deze reeks maakt u kennis met verschillende credit management producten.

Tegelijkertijd wordt gewezen op de bedrijfsrisico's in relatie tot debiteurenbeheer en wordt getoond hoe men deze risico's kan beperken. Vele ondernemersrisico's laten zich moeilijk sturen. Debiteurenrisico's zijn ons inziens echter wél te beheersen. Het komt erop aan om de risico's goed in te schatten en de juiste credit management oplossingen in te zetten. Immers, goed debiteurenbeheer levert een directe bijdrage aan de winst en genereert een betere cashflow en beschikbare liquiditeit voor het bedrijf. Tenslotte draagt goed debiteurenbeheer bij aan een positief en professioneel bedrijfsimago.

Credit management is echter niet statisch. De wereld verandert snel onder invloed van nieuwe technische mogelijkheden. De rol van credit management past zich daaraan aan. Zo dient zij ervoor te zorgen dat het debiteurenbeheer, het marketingbeleid en de verkoop elkaar versterken. Credit management dient te evolueren van reactief naar proactief. Hoe past u deze trends succesvol toe?

Dit boek maakt deel uit van een reeks waarbij we specifieke onderwerpen met betrekking tot trade finance behandelen. Hiermee dragen we bij tot de algemene vorming van de credit managers en plaatsen we kredietverzekering in een breder perspectief.

Jean-Louis Coppers
Managing Director
CRiON

Voorwoord

Bonding

Hefboom voor groei

In onze reeks Credit Management Tools dient bonding zeker aan bod te komen, en meer specifiek de bankgaranties en borgtochtverzekering. Bonding speelt immers een belangrijke rol in het economisch verkeer.

Op wereldvlak wordt de bonding markt op méér dan 21 miljard USD geschat, waarvan de verzekeraars ca. 60 % controleren. In Europa hebben de banken ongeveer drie kwart van de bonding markt in handen. Ook in België is vooral de banksector erg actief in het afleveren van borgstellingen en bankgaranties en domineert hij de markt met een penetratie van 90%.

Anderzijds verkiezen bedrijven niet altijd een beroep te doen op banken. Immers, bonding 'legt beslag' op een deel van de korte termijn bankkredieten van het bedrijf. De borgtochtverzekering is dan ook een degelijk alternatief.

In België wordt de borgtochtverzekering uitgeoefend door de Atradius, Coface, Credendo GSR, Euler Hermes en Liberty Mutual Surety (Nationale Borg). Daarnaast zijn er nog borgstellingskassen die verbonden zijn aan beroepsfederaties.

Bonding werkt als een hefboom voor de groei van ondernemingen. Deze techniek draagt ook bij tot het verbeteren en beschermen van de kasstromen. Deze vorm van zekerheden speelt dus economisch een belangrijke rol in de nationale en internationale handel, vooral in welbepaalde sectoren zoals de bouw en de industrie.

Ortwin Volcke
Marketing & Research
CRiON

I. Theorie

Hoofdstuk I. Verwarring in terminologie

Borgtochten, borgstellingen, garanties, bonds: het zijn in meer algemene zin zekerheden of waarborgen. Vandaar ook dat die diverse termen in de praktijk dikwijls door elkaar worden gebruikt. Nochtans zijn er juridisch belangrijke verschillen tussen borgtochten of borgstellingen enerzijds, en garanties anderzijds (cf. infra).

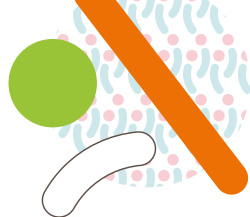
De oorsprong van die verwarring is toe te schrijven aan twee oorzaken:

1. Waar garanties doorgaans uitsluitend door banken werden afgeleverd, werden borgtochten/borgstellingen in het verleden afgeleverd door verzekeraars. Maar dit laatste is in feite achterhaald doordat de verzekeraars om competitieve redenen gedwongen waren om in plaats van borgtochten meer garanties te stellen¹. We gaan daar verder nog op in. Het impliceert wel dat de benaming 'borgtochtverzekering' of 'surety insurance', die nog steeds gebruikt wordt, in feite achterhaald is door de economische realiteit. We zouden beter de term 'garantieverzekering'² gebruiken.
2. De verwarring komt eveneens voor een stuk voort uit het Engels dat in de handel toch de internationale voertaal is:
 - een borgstelling of borgtocht (beide zijn synoniem) is in het Engels 'surety', maar de termen 'guaranty/guarantee' worden ook veel gebruikt;
 - het Engels woord 'guarantor' wordt zowel gebruikt voor de borg als de garant.

Voor de begunstigde derde (schuldeiser) verandert er in de huidige context niets aan de economische finaliteit, of deze zekerheid nu door een bank of een verzekeraar wordt afgeleverd. De verzekeraars leveren immers nu ook meestal abstracte garanties op eerste verzoek af.

¹ Tijdens het interview met Nathalie De Decker van Atradius België-Luxemburg bleek echter dat 80 % van de uitgegeven bonds bij hen nog borgtochten zijn, tegenover slechts 20 % garanties (cf. infra).

² Dit is niet te verwarren met de 'monoline' financiële garantieverzekering in de Verenigde Staten die gedurende de financiële crisis van 2008-2009 zwarte sneeuw zag doordat ze verzekeringen had geleverd op tal van afgeleide risicovolle kredietproducten. Een dochter van het Belgische Dexia, Financial Security Assurance Inc., was een van de marktleiders. De sector bestaat nog, maar doordat deze garantieverzekeraars niet meer over een toprating beschikken is hun rol van kredietverbeteraar uitgehold.

Het afgeven van borgtochten of garanties wordt ook nog *'bonding'* genoemd (zowel in de verzekerings- als de banksector), waarbij borgstellingen/garanties (*bonds*) worden gesteld ten gunste van derden. Deze vorm van *bond* is niet te verwarren met een obligatie, dat schuldpapier is uitgegeven door een bedrijf op de lange termijn. In het Engels wordt een obligatie eveneens *'bond'* genoemd.

In wat volgt spreken we gemakshalve vooral over de verzamelterm *'bond'*, in plaats van over borgtochten/borgstellingen of garanties, tenzij we uitdrukkelijk willen ingaan op de expliciete verschillen tussen beide.

We behandelen de bonding gesteld door de borgtochtverzekeraars en de banken zoveel mogelijk samen. Alleen indien het relevant is wordt in dezelfde paragraaf een aparte bespreking van beide gegeven.

Hoofdstuk II. Definitie en andere kenmerken

1. Definitie

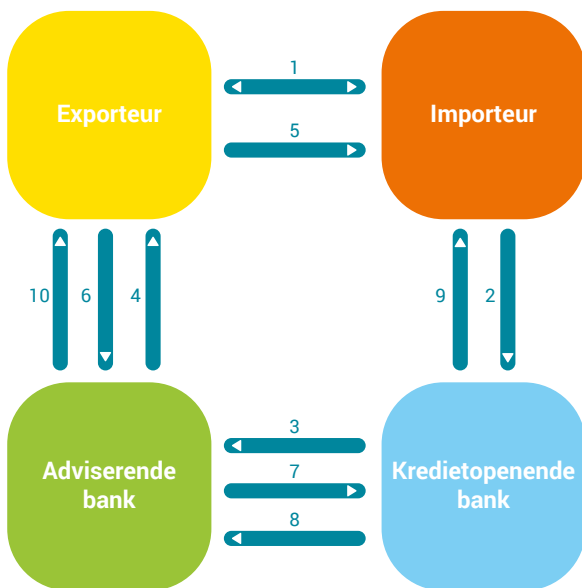
Bij *bonding* gaat het om een door een financiële instelling (*in casu* een verzekeringsmaatschappij of een bank) geschreven verbintenis die de begunstigde dekt (een cliënt of een leverancier) indien de maatschappij die de borgtocht of garantie gevraagd heeft in faling zou gaan, of niet in staat zou zijn om aan haar contractuele of wettelijke verplichtingen te voldoen. De aanvrager kan een verkoper (leverancier) of koper (debiteur) zijn.

Bij de borgtochtverzekering kan het verzekerd belang hetzelfde zijn als bij de kredietverzekering, nl. dat van de schuldeiser³, maar dit belang wordt hier niet verzekerd door de titularis ervan maar door de schuldenaar. De verzekeringnemer verzekert derhalve het belang van de schuldeiser die tegelijk de verzekerde is. We zullen zien dat dit zeker geldt voor de zgn. omgekeerde kredietverzekering, maar dat het verzekerd belang bij krediet- en borgtochtverzekering toch van elkaar onderscheiden moet

³ Om die reden worden borgtocht- en kredietverzekering juridisch meestal samen behandeld.

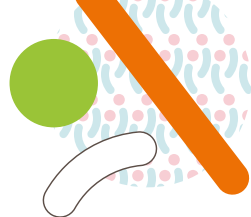
worden in geval van contractuele en wettelijke garanties (cf. *infra*: verschil tussen krediet- en borgtochtverzekering).

We hebben hier dus te maken met een driehoeksrelatie: de financiële instelling (verzekeraar of bank), de begunstigde (besteller van aannemingswerken, of schuldeiser van gelden), en de opdrachtgever of aanvrager van de *bond* (aannemer, of schuldenaar).

Figuur 1: Een drievoudige relatie bij borgtochtverzekering (vb.: aannemer tegenover bouwheer) ⁴

⁴ In deze *flow chart* gaat het om een contractuele bond. Maar hetzelfde principe geldt voor de wettelijke bond.

1. Een commercieel contract tussen een aannemer en de bouwheer voor de constructie van een kantoorgebouw.
2. Een *bonding*-contract tussen de borgtochtverzekeraar/bank en de aannemer, waarbij de verzekeraar/bank zich engageert om tot een bepaald maximum bedrag *bonds* te stellen op aanvraag van de aannemer.
3. De borgtochtverzekeraar/bank stelt op vraag van de aannemer een bond ten gunste van de bouwheer, bv. een uitvoeringsgarantie (*performance bond*) die bepaalt dat de aannemer het werk zal uitvoeren binnen de voorziene termijn en volgens de specificaties van het lastenboek. Op die uitgegeven *bond* betaalt de *bonding*-klant (de aannemer) een commissie.
4. De aannemer is in gebreke: het kantoorgebouw werd niet afgewerkt conform het lastenboek, of werd te laat opgeleverd.
5. De begunstigde eist een vergoeding onder de *bond* op tot maximaal het bedrag dat in de *bond* voorzien werd.
6. De borgtochtverzekeraar/bank betaalt de *claim* uit aan de begunstigde.
7. De borgtochtverzekeraar/bank oefent verhaal uit op zijn *bonding*-klant (de aannemer) om de uitbetaalde *claim* te recupereren, inclusief allerhande *fees* en interesten.

Het voorbeeld toont reeds aan dat de borgtochtverzekering veel meer is dan de loutere omgekeerde kredietverzekering:

- bij de omgekeerde kredietverzekering vraagt de schuldenaar van de vordering (de debiteur) een *bond* te stellen ten gunste van de schuldeiser/leverancier;
- in het voorbeeld hierboven moet degene die een prestatie aflevert (bouw kantoorgebouw) een *bond* vragen aan de verzekeraar ten gunste van de bouwheer die het project opgedragen heeft. Na de correcte uitvoering van het project wordt de aannemer de schuldeiser tegenover de bouwheer.

2. Verzekering

Bonds worden naast de banken ook aangeboden door de verzekeraars. Bij de kredietverzekeraars moeten we daarbij een onderscheid maken.

2.1. Privékredietverzekering

Door de band met de kredietverzekering wordt de borgtochtverzekering aangeboden door de meeste kredietverzekeraars, alhoewel er ook belangrijke verschillen tussen beide producten bestaan (cf. infra). Borgtochtverzekering behoort dus tot de privéverzekeringmarkt. Het grootste deel van de premieomzet grijpt plaats in de OESO⁵-landen (als commercieel risico).

In de Europese richtlijn Solvabiliteit II 2009/138/EG van 25 november 2009 die van toepassing is in de privéverzekeringsector, worden krediet- en borgtochtverzekering ingedeeld onder respectievelijk tak 14 en tak 15.

2.2. Publieke kredietverzekering⁶

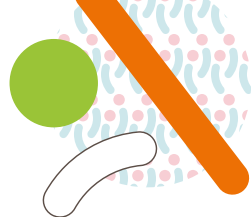
De publieke kredietverzekeraars komen er slechts indirect aan te pas. Ze plaatsen zelf geen *bonds*, maar kunnen wel producten aanbieden met betrekking tot bonds. Zo kan de publieke kredietverzekeraar Credendo – Exoport Credit Agency (Credendo ECA) tussenkomen bij:

- de onterechte opvraging van *bonds* gesteld door de banken (voornamelijk op langere termijn voor begunstigen buiten de OESO), tot afdekking van het commercieel en vooral politiek risico⁷. De begunstigen van deze garanties (de buitenlandse koper/opdrachtgever van een project) kunnen deze garanties op eerste en

⁵ OESO= Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling.

⁶ De publieke kredietverzekering is de kredietverzekering die werkt met de staatsgarantie afgeleverd door de nationale overheid van het land waar de exporteur die ondersteund wordt, gevestigd is. Ze heeft vooral tot doel de nationale export te ondersteunen naar de landen in de Zone II (buiten de OESO) waar het politiek risico veel gevoeliger is. Dit is gekoppeld aan een bankfinanciering op meestal de middellange termijn (5 tot 10 jaar).

⁷ De onterechte opeising van bonds (bankgaranties) wordt ook gedekt door sommige privé-kredietverzekeraars.

- eenvoudig verzoek opeisen zonder enig bewijs van fout door degene die de garantie aangevraagd heeft (cf. infra), zodat onterechte willekeur niet uitgesloten is;
- de financiële garantie ad 50 % van de kredietfaciliteit die door de publieke kredietverzekeraar wordt afgeleverd aan de bank die een nationaal bedrijf uit het land van de ECA⁸ een kredietfaciliteit toestaat voor de uitgifte van *bonds* door die bank⁹.

Men zou dus kunnen zeggen dat het om een indirecte borgtocht ('assurance caution') gaat, althans gedeeltelijk (cf. infra).

Wat is de reden voor de afwezigheid der publieke kredietverzekering in de rechtstreekse (primaire) *bonding* markt? Het is niet eenvoudig daar een verklaring voor te vinden. Een reden zou kunnen zijn dat dit voor de banken een heel belangrijke markt is. De ECA's werken bij de verzekering van de exportkredieten op middellange en lange termijn nauw samen met de banken, die hen ook interessante transacties aanbrenge(n). De ECA's willen om die reden de concurrentie met de banken niet rechtstreeks aangaan. Het is wel zo dat het filiaal van Credendo ECA, Credendo – Garantie & Speciality Risks (Credendo GSR)¹⁰, actief is als privéverzekeraar in de *bonding* markt. Credendo GSR is vooral actief binnen de OESO (meer bepaald de EU).

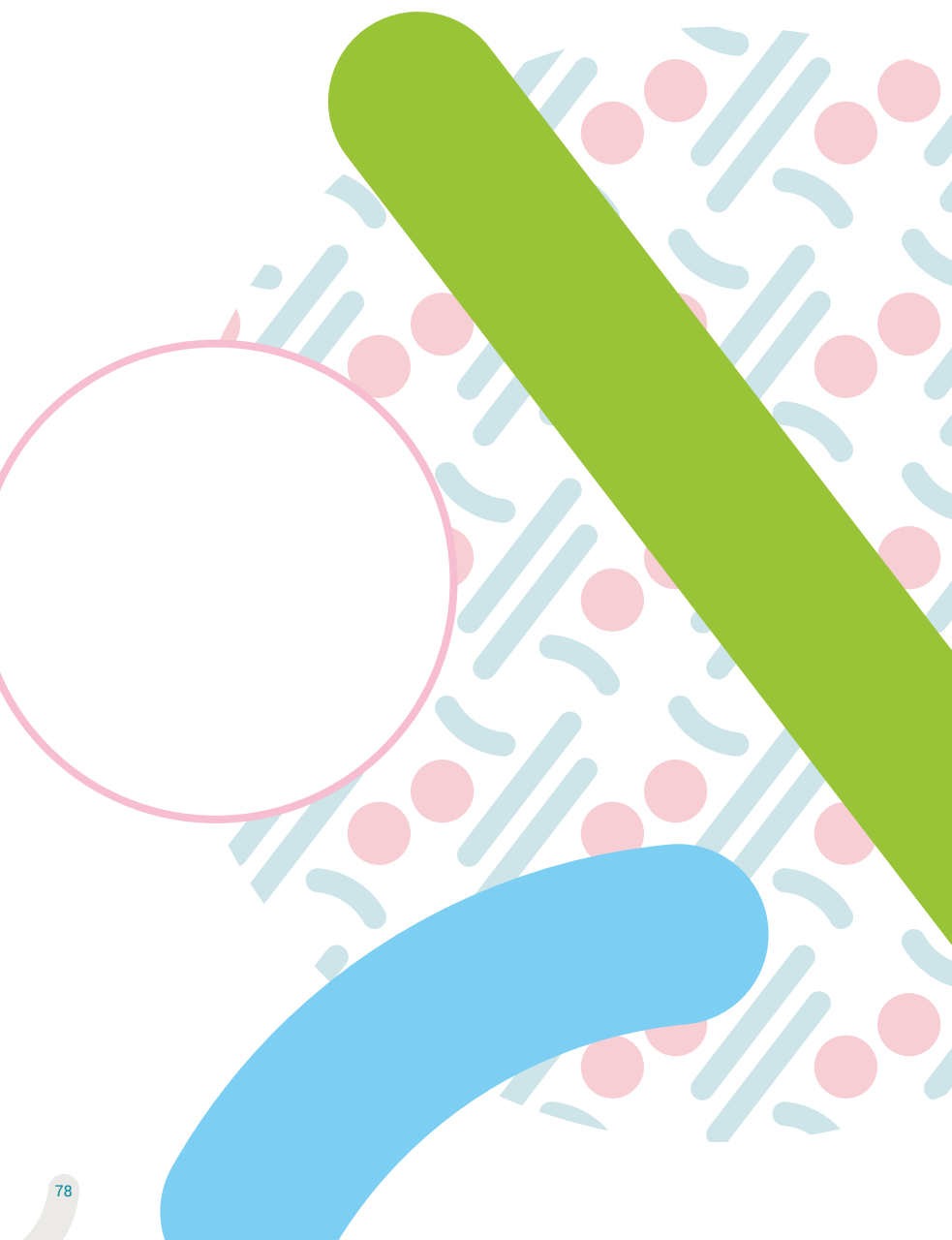
⁸ ECA= Export Credit Agency.

⁹ De financiële garantie betreft drie soorten kredietlijnen:

- uitgifte van bankgaranties die de onderneming moet stellen in het kader van de uitvoering van haar activiteiten;
- de financiering van het werkkapitaal van het bedrijf, of m.a.w. de financiering van de productiecyclus van een onderneming;
- investeringen. Het kan hierbij gaan om een investering in of een overname van een ander bedrijf, alsook de oprichting van een nieuwe fabriek in het ECA-land of in het buitenland. Ook investeringen in vaste activa zoals gebouwen, machines en andere kapitaalgoederen komen in aanmerking.

Deze kredietlijnen zijn wel best op een of andere manier gerelateerd aan de stimulering van de internationale handel van het ECA-land.

¹⁰ Credendo – Garantie & Speciality Risks (Credendo GSR) is een nieuwe maatschappij. Ze is het resultaat van de fusie tussen twee Credendo filialen: Credendo – Excess & Surety en Credendo – Single Risk. Deze grijpt plaats in 2021, zodat we hier de nieuwe naam gebruiken.

II. Praktijk

1. Interview met Bart Popelier en Elke Toye, Finance & Administration Manager resp. Global Finance Manager bij Vyncke Clean Energy Technology

Vyncke - Clean Energy Technology

Engineering bedrijf voor de bouw van biomassacentrales

Geconsolideerde cijfers groep Vyncke:

- medewerkers: 350
- vestigingen in 7 landen
- omzet: 120 miljoen euro per jaar (gespreid wereldwijd)

Bart Popelier

Studies: accountancy bij Vives Hogeschool Brugge
(tot 2013 heette het de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende)

1983-1985: Finance & Administration bij De Mets Constructiewerkhuizen

1985-2021: Finance & Administration bij groep Vyncke

Elke Toye

Studies : toegepaste economische wetenschappen
aan de Universiteit Gent

2010-2016: externe auditor bij BDO

2016-2020: Accounting Manager bij Esterline
(vroeger een filiaal van Barco)

2020-2021: Global Finance Manager bij groep Vyncke

1. Kan U toelichten wat de activiteit is van de groep Vyncke?

Vyncke is een familiaal bedrijf dat in 1912 werd opgericht, en waar de vierde generatie nu aan het roer staat met de twee broers Peter en Dieter Vyncke. Prometheus is de holding van de groep.

Vyncke ontwerpt en bouwt biomassacentrales voor verschillende sectoren, zoals o.a. de agro-industrie, houtverwerkende nijverheid, ... maar bouwt ook installaties puur gericht op de productie van elektriciteit. Het bouwt biomassacentrales die werken op verschillende brandstoffen zoals houtafval en resten van de voedselproductie zoals bv. zonnebloem-, rijst-, palmafval, Het gaat dus niet om het omzetten van voedsel in energie, maar het gebruik van de afval/resten van de voedselproductie als brandstof om energie te produceren. De laatste 10 tot 15 jaar is vooral de activiteit in de agro-sector sterk gegroeid. Daarvoor was Vyncke voornamelijk gericht op de hout- en spaanplatensector, die een cyclisch investeringspatroon vertoont. Bij de verwerking van afval uit de food-sector is dit meer gespreid. In de biomassacentrales zijn er verschillende output-media, zoals warm water, stoom, elektriciteit, ... of een combinatie van deze elementen.

Vyncke heeft vooral tot doel de twee stromen, lokaal beschikbaar afval/brandstof en lokale energiebehoefte, met elkaar te matchen. Productieresten zijn de brandstof, waarvan men zo weinig mogelijk mag gebruiken om zoveel mogelijk energieoutput te bekomen. Daarvoor moet men bij Vyncke het concept uitwerken, installaties bedenken en de verantwoordelijkheid op zich nemen over de performance van de installatie zowel op het vlak van energieproductie als op het vlak van zo weinig mogelijk schadelijke reststoffen (NO_x / CO_2 /..) uit te stoten. De projecten die Vyncke realiseert zorgen bij de klanten voor een besparing op het vlak van gas en olie door deze brandstoffen te vervangen door biomassa. Verbranding van biomassa is CO_2 neutraal: tijdens de groei neemt de plant CO_2 op en geeft die terug af bij verbranding.

⁵⁶ Stikstofmonoxide (NO) is een gas dat ontstaat bij allerlei verbrandingsprocessen. Bij hoge temperaturen ontstaan chemische reacties, bijvoorbeeld tussen stikstof (N_2) en zuurstof (O_2) uit de lucht. In de lucht wordt het uitgestoten stikstofmonoxide (NO) vrij snel omgezet tot stikstofdioxide (NO_2). De verzamelnaam van stikstofmonoxide (NO) en stikstofdioxide (NO_2) wordt stikstofoxiden (NO_x) genoemd. Stikstofoxiden (NO_x) komen vooral vrij bij verbranding van fossiele brandstoffen, bijvoorbeeld door het verkeer.

Na de ontwerpfase van het project gaat Vyncke de onderdelen bestellen die geleverd worden op de site van de klant. Daarna doen we de supervisie op de montage, de programmatie en stellen finaal de biomassacentrale in bedrijf. Uit de installatie wil men zoveel mogelijk energie puren, en de emissies om ecologische redenen beperken. Daarvoor zijn er ter plaatse op de site van de installatie 1 of 2 field engineers gedurende de montage en inbedrijfstellingsfase aanwezig.

De joint-venture Callens Vyncke is actief op het vlak van installaties op gas. De groep is wereldwijd actief, en heeft reeds in 150 landen installaties gebouwd. Zo is er bv. de joint venture Forbes Vyncke die in Indië instaat voor de bouw van biomassacentrales. Vyncke heeft vestigingen in 7 landen, waarvan de belangrijkste in Harelbeke actief is met 130 tot 135 man, en in Tsjechië met 100 tot 120 werknemers. Het personeel omvat veel ingenieurs.

Vroeger werd tot 90 % van de omzet gerealiseerd in Azië, en slechts 10 % in Europa. Nu is de omzet meer gespreid, met 70 % in Europa.

De doorlooptijd voor de bouw van een biomassacentrale is meestal korter dan twee jaar, maar voor de grote projecten kan het 5 tot 6 jaar zijn. De gemiddelde betalingstermijn is 18 maand: 1 jaar voor de levering, en 6 maand voor de montage en inbedrijfstelling van de biomassacentrale. De omvang van de contracten varieert van 500.000 euro tot grote contracten ad 50 miljoen euro.

2. Biomassacentrales kwamen recent in België negatief in het nieuws en enkele projecten werden stopgezet?

Dat klopt. Langerbrugge was een kolencentrale, die men wilde doen heropleven door ze om te bouwen naar een verbrandingsinstallatie voor biomassa die uit Spanje, Afrika en zelfs uit Zuid-Amerika zou worden aangevoerd. De regeringsbeslissing om de centrales te annuleren was een goed besluit omdat er te veel transport bij gemoeid was: dit is niet ecologisch, en ook duur.

Bij de biomassacentrales van Vyncke is er weinig transport. Men blijft voor de bevoorrading van de centrale in een lokale kring. De centrales in Oekraïne bv. werken op zonnebloemresten. In Frankrijk heeft o.a. Monsanto een biomassacentrale waar gedurende 2 maand, in het oogstseizoen, resten van maïs verbrand wordt. De centrale wordt opgestart vóór de zomer, draait 2 maand, en gaat dan opnieuw dicht tot het jaar daarop. Met de warmte van deze verbranding wordt elektriciteit geproduceerd.

3. U exporteert veel buiten de OESO. Hoe dekt U het betalingsrisico in?

We hebben een kredietverzekeringpolis, zowel bij Credendo – Export Credit Agency (Credendo ECA) voor de lange termijn als bij Credendo – Short-Term Non-European Risks (Credendo STN) voor de korte termijn. De risico's op de lange termijn omvatten 10 % van het totaal, zodat 90 % op de korte termijn is. Vroeger had Vyncke een kredietverzekering voor de korte termijn bij Euler Hermes, maar nu is dat dus bij Credendo STN omdat hun risicoappijt hoger is.

Daarnaast garandeert Credendo ECA ook nog 50 % van onze kredietlijnen bij de banken voor de uitgifte van bankgaranties. Vyncke zat krap wat banklijnen betreft. Door de Credendo garantie waren de banken inschikkelijker om ze te verhogen.

Om terug te komen op de betalingsrisico's: we werken voor de verre export vooral met L/C⁵⁷'s waarvan de looptijd gemiddeld 18 maand is wat overeenkomt met de gemiddelde betalingstermijn die we reeds aanhaalden.

4. Hoeveel percent van de bonds zijn garanties of borgstellingen? Wat is de reden dat men dit verkiest?

In 2011 omvatte 90 tot 95 % van de uitgegeven bonds borgstellingen. Vyncke vond het belangrijk om eerst met de klant te praten, en dan te betalen uit de borgstelling, wanneer er zich een probleem stelde. Bij een garantie geldt het

⁵⁷ L/C: Letter of Credit (documentair krediet).